

den mindste lille overtrædelse vil simpelt hen tage livet af mange små landbrug, tror jeg. Derfor tror jeg ikke på, at det her er løsningen.

Jeg vil bare sige, at vi jo gør noget. Vi har rykket planen for evaluering fra 2009 frem til 2008. Vi gør altså allerede noget. Vi anerkender, at landbruget ikke leverer nok. Nu vil vi altså lige se, hvor vi står henne. Vi er langt fra målet.

Kl. 13:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Mette Gjerskov for endnu en kort bemærkning.

Kl. 13:57

Mette Gjerskov (S):

Jeg må bare sige, at vi snart er rigtig, rigtig trætte af virkemiddelplan, evalueringer og kataloger, og jeg skal komme efter dig, når det alt sammen bare er papir, som hober sig op på vores skriveborde, og der overhovedet ikke er nogen, der gider at bruge dem. Det er faktisk det, regeringen og Dansk Folkeparti nu har gjort de sidste 5 år. Dag for dag får vi nye oplysninger om, hvor grelt det står til, og hvad mulighederne er for, at vi kan gribe ind. Men det vil regeringen og Dansk Folkeparti ikke.

Så mit spørgsmål er nu: Jeg kan godt høre, at Dansk Folkeparti ikke er helt tilfreds med vores beslutningsforslag, men nu ligger det på bordet, og vi har åbnet diskussionen her i Folketinget. Er det sådan, at vi kan regne med, at Dansk Folkeparti under udvalgsbehandlingen vil sætte sig ned sammen med os i Socialdemokratiet og den øvrige opposition, tale det her igennem og aftale og beslutte os for nogle virkemidler, inden Folketinget går på sommerferie, så vi kan se, at der sker noget, og så vi ikke bare evaluerer og evaluerer og laver nye papirer, som ikke bliver brugt til noget?

Kl. 13:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 13:59

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil i hvert fald gerne give tilsagn om, at vi kan snakke om tingene og så se, hvad vi kan finde ud af. Men jeg vil også gerne sige, at vi har en aftale med regeringen, hvor vi har sat fokus på netop pesticiderne, og den aftale løber i den periode, vi nu har aftalt. Vi har så fremrykket evalueringen af den her plan, og det er jo netop her, at de, der vil ind og have indflydelse, faktisk skulle have meldt sig til og have sagt, at de gerne ville være med i en pesticidhandlingsplan.

Man kan vælge at stille sig ud på sidelinjen og så bare fremsætte en masse beslutningsforslag, som man jo godt ved er fuldstændig håbløse, og som kun vil føre til mere import af ulovlige sprøjtemidler. Vi har desværre haft nogle af de store sager her i Danmark, hvor vi har haft den ulovlige import. Det er ikke noget, vi ønsker, og derfor mener vi jo, at vi er nødt til at evaluere så hurtigt som muligt her, når vi kan konstatere, at det går i den forkerte retning.

Men vi er også nødt til at sige til fru Mette Gjerskov, at det jo sidste år gik i den rigtige retning, og det er jo ikke sådan, at man kun kan sige, at det går i den forkerte retning. Det er godt nok med små skridt, men de tæller jo også.

Kl. 14:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Og så er det hr. Torben Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 14:00

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jeg vil starte med at kvittere over for hr. Dohrmann, fordi hr. Dohrmann erkender, at der er et problem her – et problem, som bl.a. landbruget står bag. I forhold til ministerens tale er hr. Dohrmann betydelig mere klarsynet end ministeren, men det er jo fint nok.

Når hr. Dohrmann synes, at njah, det her er Socialdemokraternes beslutningsforslag, og njah, det synes hr. Dohrmann alligevel ikke han vil være med til, kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad det ellers er for nogle instrumenter, som Dansk Folkeparti kunne sige der skulle bruges, og hvad den helt overordnede politiske holdning i Dansk Folkeparti er. Kunne man forestille sig, ligesom den tidligere miljøminister sagde, at det så må være kvoter, det må være afgifter, og det må være noget helt tredje?

Hvad vil Dansk Folkeparti ud over at konstatere, at det er gået den forkerte vej, og så ellers bare vente på en ny bunke papirer?

Kl. 14:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 14:01

Jørn Dohrmann (DF):

Vi har på nuværende tidspunkt ikke lagt os fast på, hvilke instrumenter der skal tages i brug, for vi kender jo ikke evalueringen af hele planen her. Men vi kan godt forestille os, at landbruget ikke kan finde ud af at styre de her ting selv. Når man har indgået frivillige aftaler, f.eks. om dyrkningsfrie arealer, skal der også være en eller anden forpligtelse, man skal indgå. Det skal ikke